

U IME CRNE GORE!

Posl.br.K.147/15-14

OSNOVNI SUD U HERCEG NOVOM, po sudiji Leković Branislavu, uz učešće zapisničara Milović Tereze,u krivičnom predmetu protiv okriviljenog D.V., zbog krivičnog djela pronevjera iz čl.420.stav 1. Krivičnog zakonika Crne Gore, povodom optužnog predloga ODT Herceg Novi Kt.222/14 od 26.12.2014. godine,izmijenjenog na glavnom pretresu 02.03.2015 godine i od 26.11.2015 godine,nakon glavnog i javnog pretresa održanog dana 26.11.2015 godine, u prisustvu Vojvodić Andrije savjetnika u Osnovnom državnom tužilaštvu Herceg Novi,okriviljenog D.V.,njegovog branioca adv. T.D. i punomoćnika oštećenog advokatskog pripravnika P.B.,po zamjeničkom punomoćju adv. B.B. ,donio je i javno objavio sljedeću

P R E S U D U

Okriviljeni: D.V. , JMBG ...,od oca D. i majke D., rođene Š.,rođen ... godine u NK,sa prebivalištem u NK,ul....,po zanimanju ronilac,vlasnikprivatne firme,oženjen,otac dvoje djece,državljanin Crne Gore,neosuđivan.

Na osnovu čl.373.tačka 2.ZKP-a

OSLOBAĐA SE OD OPTUŽBE

Da je :

U februaru 2014 godine u Herceg Novom,u namjeri da za sebe pribavi protivpravnu imovinsku korist,prisvojio predmete koji su mu bili povjereni na radu kao protivminskom roniocu JU "regionalni centar za podvodno razminiranje " Bijela i to ronilačku opremu : jedno odijjelo Bare 7mm polusuvo,jedno pododijelo Bare 100g,jedan regulator Apex sa konzolom XTX,jedno suvo odijelo bare sa kapuljačom i džepom Trilam HD tech,jedno pododijelo Bare T 100 polarwear extreme, jedno pododijelo CS150 polartec dv,jedan regulator Apes XTX50, jedna digitalna Konzola za regulator Uwatec 2/1 sa tri instrumenta,jedne čarape 6,5mm za suvo odijelo,jedan ronilački kompjuter VR3-C4,jedan lap-top HP630PC,jedne čizme Miltec, vrijednosti 887,80 eura,vlasništvo oštećenog JU Regionalni centar za povodno razminiranje Bijela,na način što nakon prestanka radnog odnosa dana 28.02.2014 godine ove predmete nije vratio,na

koji način je za sebe pribavio protivpravnu imovinsku korist u iznosu od 887,80 eura,pri čemu je bio svjestan svog djela i htio njegovo izvršenje,

- čime bi izvršio krivično djelo pronađenja iz čl.420.stav 1 Krivičnog zakonika Crne Gore.

Na osnovu čl.239.stav 3 ZKP-a oštećeni JU R.C.Z.P.R.B. se upućuje na parnični postupak radi ostvarivanja imovinskopravnog zahtjeva.

Na osnovu čl.230.stav 1 ZKP-a troškovi postupka padaju na tert budžetskih sredstava suda.

O b r a z l o ž e n j e:

ODT Herceg Novi podnio je ovom sudu optužni predlog Kt.222/14 od 26.12.2014 godine protiv okrivljenog D.V., zbog krivičnog djela zloupotreba položaja u privrednom poslovanju iz čl.272.stav 2. KZCG ,a zastupnik optužbe je na glavnem pretresu od 02.03.2015 godine precizirao činjenični opis i pravnu kvalifikaciju djela stavljajući okrivljenom na teret izvršenje krivičnog djela pronađenja iz čl.420.stav 1 KZCG, dok je na glavnem pretresu od 26.11.2015 godine precizirao činjenični opis na način da je iz istog izostavio tvrdnju da okrivljeni nije vratio opremu ni na pismeni zahtjev oštećenog od 28.04.2014 godine. Zastupnik optužbe je u završnoj riječi istakao da u radnjama okrivljenog stoje svi bitni elementi krivičnog djela pronađenja, jer je to djelo svršeno prisvajanjem pokretne stvari, čak i kada protivpravna imovinska korist nije ostvarena prodajom te stvari ili njenim iskorišćavanjem. Zadržavanjem ronilačke opreme nakon otkaza ugovora o radu, okrivljeni istu prisvaja i stiče mogućnost njenog daljeg korišćenja ,pri čemu je irrelevantno da li je pri tom bio spremjan da opremu vrati . Naglašava se da su nejasni i neosnovani navodi okrivljenog da je bio spremjan da vrati ronilačku opremu o čemu je obavijestio svjedoka R.V. ,jer je nelogično da opremu nudi na vraćanje licu koje je Rukovodilac sektora za opšte i zajedničke poslove ,a ne nudi je na vraćanje V.Ž. licu koje zaduženo za vođenje evidencije opreme ,posebno kod činjenice da okrivljeni tvrdi da je sa istim bio u komunikaciji i nakon otkaza ugovora o radu.Konačno je ostao pri preciziranom optužnom predlogu i predložio da sud okrivljenog oglasi krivim i osudi na kaznu po zakonu.

Povodom navedenog optužnog predloga ovaj sud je ranije donio presudu K.br.219/14 od 23.03.2015 godine,koja je presuda ukinuta rješenjem Višeg suda u Podgorici Kž.555/15 od 02.10.2015 godine i predmet vraćen prvostepenom sudu na ponovni postupak i odluku.

Okrivljeni D.V. je u svojoj odbrani negirao izvršenje krivičnog djela koje mu je stavljen na teret i u bitnom naveo da je u februaru mjesecu 2014 godine bio na bolovanju o čemu je uredno obavijestio nadležne u Centru za podvodno razminiranje i dostavio im potrebnu dokumentaciju.Za vrijeme trajanja bolovanja dobio je na kućnu adresu u Nikšiću pošiljku u kojoj se nalazilo rješenje o otkazu sa radnom knjižicom.U rješenju je pisalo da ima pravo žalbe,pa je Osnovnom sudu uložio žalbu na to rješenje na osnovu koje je u toku postupak.Dodao je da nije dobio zahtjev za vraćanje predmetne ronilačke opreme,a da ga je dobio svakako bi ga ispoštovao i vratio opremu.Nakon što mu je u tužilaštvu dat na uvid revers o zaduženoj opremi, potvrdio je da se na istom nalazi njegov potpis,te je potvrdio da je zadužio svu ronilačku opremu koja je naznačena po spisku dostavljenom uz krivičnu prijavu,osim odjela marke "Mares",polu suvo vrijednosti 225,00 eura.Pojasnio je da je to odijelo rashodovano i da se nalazi u garaži br.3 i već dvije

godine se ne koristi .Osporio je naznačenu vrijednost opreme navedenu u tom spisku-reversu obzirom da to nije nova oprema već korišćena ,stara pet godina. Dalje je naveo da je dobio otkaz ugovora o radu,a i krivična prijava protiv njega je podnijeta upravo iz razloga što je zadnje tri godine nadležnim organima ukazivao na zloupotrebe od strane direktora Regionalnog centra.Istakao je da je spreman da vrati predmetnu opremu,te je ostavio svoj broj telefona kako ne bi došlo do problema u vezi sa prijemom pošte u tom pravcu i ukazao da je i njemu u interesu da se sve to završi. Naglasio je da mu ni u jednom momentu nije bilo u interesu da prisvaja bilo čiju imovinu ili da je zadržava kod sebe,a kako je sa direktorom Ronilačkog centra prekinuo svaki kontakt iz naprijed opisanih razloga,to se predmeta oprema i dalje nalazi kod njega.

Na glavnom pretresu je dodao da se kod njega nalazi kompletan oprema nabrojana u optužnom predlogu osim jednog odijela marke "Mares" polusuvog,a inače tu opremu nije koristio u privatne svrhe već se kod njega nalazila kao što je uobičajeno da se nalazi kod svih zaposlenih njihova lična oprema ,jer istu održavaju i koriste za potrebe radnih zadataka. Istakao je da nikada nije dobio poziv ronilačkog centra da vrati predmetnu opremu,ali je u tom pravcu tri ili četiri puta pokušavao telefonom dobiti R.V. koji je zaposlen u pravnoj službi Regionalnog Centra .Objasnio je da je jednom uspio dobiti R.V. pa je istom u razgovoru saopštio da želi da vrati ovu opremu ,te tražio od istog da pošalje nekog da uzme ovu opremu i da to zapisnički konstatuju. Međutim R.V. mu je to prečutao i ništa u vezi toga nije rekao, niti ponudio bilo šta drugo, a pored ovoga su razgovarali i o izdavanju nekog plažnog bara. Naglasio je da je i državnom tužiocu prilikom prvog saslušanja rekao, a i sada u sudu ponavlja da je spreman odmah da vrati oštećenom ovu opremu, ali želi da se to konstatiše na zapisniku da ne bi kasnije imao problema u vezi toga što je vraćeno od opreme. Sa zaposlenima u tom centru nema komunikaciju upravo zbog navedenih problema sa direktorom ronilačkog centra, a to prvenstveno zbog toga što je Ministarstvu unutrašnjih poslova ukazivao na zloupotrebe i propuste u radu ronilačkog centra, pa se iz tog razloga njima više nije obraćao u vezi vraćanja ove opreme. Ponovio je da je i sada spreman da opremu donese i predavlašćenom predstavniku oštećenog. Odgovarajući na pitanja stranaka istakao je da je i u vrijeme kada je zadužio predmetnu opremu,pa i danas u ronilačkom centru evidenciju o izdatoj opremi vodi zaposleni V.Ž.,a ni on mu se ni jednom nije obraćao u vezi vraćanja opreme,a stoji da nije ni on njega pitao u vezi vraćanja opreme, niti mu je to bilo na umu ,a sve to zbog načina na koji je dobio otkaz sa posla. Pojasnio je da je privatnu firmu "B.B.M." osnovao u oktobru 2012 godine,ali je u toj firmi bio osnivač i nije obavljao nikakve poslove za vrijeme dok je bio zaposlen u ronilačkom centru. Nakon što je dobio otkaz u tom centru ,onda je obavljao poslove u svojoj firmi.Inače ova njegova firma imala je svoju ronilačku opremu,dva kompleta te opreme, stim što zaposleni ronioci koje njegova firma angažuje po potrebi ,rade sa svojom ličnom ronilačkom opremom,a to obzirom da ta oprema mora odgovarati po veličini roniocu tako da svako ima svoju opremu. Predmetnu opremu je držao spakovanu u svojoj garaži u Nikšiću, dakle odvojeno skladišteno u odnosu na opremu njegove privatne firme ,koja je smještena u magacinima u Tivtu,dio u Cetinju i dio u magacinu u Nikšiću.Naglasio je da ni on ,niti bilo ko od njegovih zaposlenih nije koristio predmetnu ronilačku opremu . Dodao je da je kod njega bilo i dijelova opreme koji nisu naznačeni na reversu u spisima, pa je o tome on ukazao tužilaštvu prilikom saslušanja. Nije mu poznato da postoji Pravilnik u regionalnom ronilačkom centru o korišćenju i održavanju ronilačke opreme,svi su sa opremom postupali na isti način kako je naprijed objasnio. Otkaz ugovora o radu dobio je dana 28.02.2014 godine za vrijeme dok je bio na bolovanju, a to na način što je poštom primio rješenje o otkazu i radnu knjižicu.Nekih mjesec dana prije toga od regionalnog ronilačkog centra dobio je upozorenje o postojanju uslova za otkaz ugovora o radu,ali ni tada ni nakon toga nije dobio nikakav zahtjev za razduženje opreme. Pojasnio je da je bio na sastanku kod Ministra unutrašnjih poslova Konjevića ,te istom ispričao o svih zloupotrebama u regionalnom centru i dao mu sve dokaze o tome,a to je bilo negdje par mjeseci prije nego je dobio otkaz. Takođe,prije ovog sastanka o svemu je obavjestio i Predsjednika upravnog odbora Jankovića i predao mu iste dokaze,a takođe je podnio i krivičnu prijavu tužilaštvu. Stoga smatra da je otkaz dobio zbog ukazivanja na ove zloupotrebe u regionalnom centru ,a takođe i zbog toga što je njegova privatna firma konkurenca privatnoj firmi "Akvanaut" čiji je vlasnik M.D.,inače sin direktora regionalnog centra ,a i D. zaposlen u regionalnom Centru. Dodao je da je u međuvremenu pismenim dopisom od 16.11.2015 godine

i zvanično podnio zahtjev oštećenoj firmi za primopredaju predmetne ronilačke opreme. Konačno je u završnoj riječi predložio sudu da ga oslobodi od optužbe .

Branilac okrivljenog adv.T.D. je u završnoj riječi istakao da izvedenim dokazima nijesu potkrepljeni navodi tužbe sadržani u činjeničnom opisu optužnog predloga ,da nije dovedena u sumnju ,a kamo li da je opovrgнутa vjerodostojnost odbrane okrivljenog koji u bitnom objašnjava da je opremu naznačenu u optužnom aktu zadužio shodno praksi u javnoj ustanovi gdje je bio zaposlen,kao i to da je na njegovoj strani od dana prestanka radnog odnosa pa sve do danas postojala spremnost da vrati zaduženu opremu,ali očigledno isto tako da nije postojala spremnost sa druge strane da neko opremu preuzme i sve to zapisnički konstatiše. Optuženi D.V. je bio svjestan da je u posjedu tuđih pokretnih stvari koje je do sada čuvao obezbijeđene i u više navrata pozivao odgovorna lica kod oštećene da istu preuzme,koji su međutim ignorisali te pozive i nijesu željeli niti iskazali spremnost da o toj temi razgovaraju. Nadalje okrivljeni D.V. je poziva službenike Javne ustanove da preuzmu opremu na zapisniku o saslušanju od 10.10.2014 godine u tužilaštву,zatim na glavnom pretresu kao i na zapisniku o glavnoj raspravi u parničnom postupku P.br.117/14 od dana 30.10.2014 godine. Dakle već skoro dvije godine optuženi izražava spremnost da vrati svu opremu koju čuva ,ali je primopredaja izostala isključivo voljom oštećene . Okrivljeni nije držao tuđe stvari u namjeri da ih na bilo koji način iskoristi ili unovči i nije u kritičnom periodu preuzimao svojinska ovlašćenja pa stoga u tom pravcu i ne postoji dokaz . Na strani okrivljenog nema svijesti i volje da svojata ili koristi se tuđim ,već jedino spremnost da tu opremu vrati vlasniku u proceduru kojom će se obezbjediti i pisani dokaz i primopredaji a na čemu je čitavo vrijeme i insistirao. Iz radnji i postupaka direktora oštećene ustanove jasno proizilazi namjera da pokretanjem ovog postupka degradiraju i diskvalifikuju okrivljenog i onemoguće ga da učestvuje na tenderu podvodnih radova .Konačno je predložio da sud okrivljenog oslobodi od optužbe i nadoknadi mu troškove krivičnog postupka.

U dokaznom postupku izvedeni su dokazi čitanjem uz saglasnost stranaka iskaza svjedoka R.V., M.V.,V.Ž. i pismenog nalaza i mišljenja vještaka ekonomskе struke R.D.,te uvidom u revers lične ronilačke opreme na ime D.V.,u pismeni zahtjev Ronilačkog centra upućen D.V. za razduženje opreme od 25.04.2014 godine,sa kopijom poštanske pošiljke od 28.04.2014 godine,u dopis D.V. upućen Ministru unutrašnjih poslova ,dopise okrivljenog upućene direktoru Ronilačkog centra od 16.08.2014 godine i dopis upućen Predsjedniku upravnog odbora istog centra od 28.01.2014 godine ,zahtjev okrivljenog za primopredaju ronilačke opreme upućen Regionalnom centru Bijela od 16.11.2015 godine i uvidom u izvod iz kaznene evidencije za okrivljenog.

Punomoćnik oštećenog JU R.C.Z.P.R.B.-adv.pripravnik P.B. je u završnoj riječi istakla da se oštećeni pridružuje krivičnom gonjenju i postavlja imovinskopravni zahtjev u visini od 5.445,00 eura kolika je knjigovodstvena vrijednost ove opreme u dokumentaciji oštećenog . Smatra nespornim da je okrivljeni svojom izjavom datom pred sudom priznao izvršenje krivičnog djela koje mu se stavlja na teret jer je potvrdio da je znao da je opremu trebao da vrati.Pri tom,nesporna je činjenica da je svakom licu koje stupa u radni odnos poznato da bi zadržavanje imovine bivšeg poslodavca nakon prestanka radnog odnosa bilo protivpravno.Okrivljeni je bio svjestan činjenice da je dužan da predmetne stvari vrati javnoj ustanovi.Takođe smatra nespornom činjenicom da je okrivljeni koristio predmetnu opremu nakon prisvajanja ,što se potvrđuje fotografijama sa sajta privrednog društva B.B.M. čiji je suvlasnik okrivljeni i što takođe potvrđuje namjeru okrivljenog za izvršenje ovog krivičnog djela. Okrivljeni u svojoj izjavi nije osporio ,niti je i jednim dokazom osporio da na fotografijama na sajtu njegove firme nosi upravo predmetnu opremu.Da je okrivljeni imao namjeru da što duže koristi predmetu opremu potvrđuje i njegovo ponašanje kada je upitanju vraćanje iste ,jer je zamjeniku ODT H.Novi na predlog da vrati opremu postavio uslov da predstavnik oštećenog mora da dođe kod njega kući u Nikšić ukoliko želi da opremu preuzme,a i vrijeme postavljanja zahtjeva za vraćanje opreme takođe potvrđuje ovu okolnost.

Svjedok V.Ž. je u bitnom izjavio da je zaposlen u Regionalnom centru od 2010 godine na radnom mjestu rukovodioca sektora protivminskih ronilaca.U ovom sektor bio je raspoređen kao ronilac i okriviljeni D.V. i to sve do momenta kada je dobio otkaz ugovora o radu. Objasnio je da se ronilačka oprema čuva u prostorijama ronilačkog centra u periodu maja do septembra,u kojem periodu je pojačana aktivnost ronilačkog centra,a van tog perioda,kada je smanjena aktivnost Centra, bilo je dozvoljeno da se ronilačka oprema nosi kući. U tom periodu su ronioci kao na nekom odmoru i dolazili bi u centar jedino po pozivu i potrebi za neko reagovanje. Bila je to praksa, jer je svako imao različite razloge zbog čega bi opremu nosio kući,zbog pranja,zbog popravke opreme,raznog održavanja i slično.Dakle radilo se o ličnoj ronilačkoj opremi.U kritičnom periodu svi su bili obaviješteni da je okriviljeni dobio otkaz ugovora o radu ,a to je bilo pred početak sezone pojačane aktivnosti ronilačkog centra,pa ga je u tom periodu direktor M.V. pitao da li je okriviljeni razdužio ronilačku opremu.Pošto je direktoru odgovorio da nije ,isti mu je naložio da okriviljenog pismeno pozove da ovu opremu razduži. Istakao je da je to i učinio ,poslao okriviljenom pismeni poziv,ali se to pismeno vratilo neuručeno . O tome je obavijestio direktora M.V. ,koji je dalje preuzeo stvar na sebe u vezi te opreme. Od kada je dobio otkaz ugovora o radu , sa okriviljenim nije imao nikakvu komunikaciju, niti mu je bilo ko prenosio da ga je okriviljeni tražio.Nije mu poznato da li je bilo koga od zaposlenih u ronilačkom centru okriviljeni pozivao i raspitivao se u vezi vraćanja ronilačke opreme. Pojasnio je da je praksa takva da u situacijama kada van sezone treba izvršiti neki zadatak na moru, kolega koji se nalazio kući a treba da učestvuje u tom zadatku,ne mora dolaziti u centar firme,već bi ga ostali koji učestvuju pokupili ukoliko se nalazi bliže mjestu izvršenja zadatka,a ukoliko bi mu nedostajao neki dio opreme na njegov zahtjev donijeli bi mu ga kolege iz centra. Sve kako bi se što brže i lakše organizovali za zadatke kada se pretražuje rijeka ili jezero zavisno od slučaja do slučaja. Smatra da je bila obaveza okriviljenog da vrati predmetu opremu nakon prestanka radnog odnosa.Nije mu poznato da li je okriviljeni radio i koristio ovu opremu u privatne svrhe, video je fotografiju sa sajta firme okriviljenog na kojoj se vidi da okriviljeni ima ronilačko odijelo istog tipa i boje kao ovo što se koristi u centru,ali ne može da tvrdi da je u pitanju 100% odijelo Rolničkog centra jer se isto može naručiti i kupiti u slobodnoj prodaji. Nije mu poznato da li postoji u centru pravilnik o korišćenju i čuvanju ronilačke opreme. Nakon što je dobio otkaz ugovora o radu,okriviljeni je bio ljun na njega jer smatra da mu je on namjestio otkaz ,navodno na osnovu izještaja o učestovanju u akcijama.

Svjedok M.V. je u bitnom izjavio da je direktor Regionalnog ronilačkog centra u Bijeloj,a osim toga ronilački centar ima i Upravni odbor i svoja sastavna odjeljenja po sektorima razvrstana.Nakon što je okriviljeni dobio otkaz ugovora o radu u februaru 2014 godine, tom prilikom nije našao za bitno da se bavi pitanjem ronilačke opreme koju je okriviljeni zadužio iz centra ,jer se o opremi brinu rukovodioci odjeljenja.Jednom godišnje on kao direktor traži od rukovodilaca odjeljenja izještaj o stanju ronilačke opreme i to obično traži u mjesecu aprilu. Tako ga je u aprilu 2014 godine V.Ž.-rukovodilac odjeljenja za podvodno deminiranje, obavijestio da okriviljeni nije još uvijek vratio ronilačku opremu.Zbog toga je Vukićeviću naložio da od okriviljenog pismenim putem zahtjeva vraćanje te opreme,što je Vukićević i učinio.Međutim obavijestili su ga da okriviljeni taj pismeni poziv nije uredno primio i da se taj poziv vratio Centru kao pošiljaocu. Nije mu poznato da li su nakon toga okriviljenom upućivali nove pozive na neki drugi način da vrati opremu.Od tada je prošlo mjesec i po do dva mjeseca, kada je saznao da okriviljeni tu opremu koristi u privatne svrhe.Pojasnio je da su ga ronioci iz Centra obavijestili da je okriviljeni koristio konkretno ronilačko odjelo-opremu koja je vlasništvo Centra i to prilikom izvođenja radova na deminiranju u Meljinama u julu 2014 godine i uputili ga da to može vidjeti na fotografijama koje su izložene na sajtu preduzeća okriviljenog "Big Blue". Istakao je da je to pogledao i prilično je ubijeden da je na tim fotografijama video ronilačko odijelo,koje je i po tipu i po boji identično odijelu iz predmetne opreme ronilačkog centra. Međutim,u to nije 100% siguran jer na tim fotografijama nije video nikakvu šifru ili oznake ronilačkog centra ,pa zbog toga ne može u potpunosti tvrditi da je odijelo njihovo,a drugih saznanja nema osim ovog sa fotografijama. Inače Ronilački centar nema svoje šifre ili oznake upisane na toj opremi i odjelima,koje bi se oznake mogle vidjeti na fotografijama.Zbog svega je tražio pokretanje krivičnog postupka protiv okriviljenog, jer je to bio jedini način da se vrati oprema,a smatrao je da

okriviljeni nije želio da primi poziv za vraćanje opreme ,jer jer video na fotografijama da on koristi tu opremu.Nije upoznat da je kasnije u sudskim postupcima okriviljeni ukazivao da želi da vrati opremu.Takođe нико од zaposlenih ga nije obavještavao da je okriviljeni pozivao nekoga u firmi kako da vrati ovu opremu,a on sa okriviljenim nije bio u komunikaciji od kada je okriviljeni dobio otkaz sa posla. Objasnio je da praksa bila takva da u sezoni pojačanog rada Regionalnog centra od maja do septembra,kada je Centar u najvećoj aktivnosti , da se u tom periodu oprema držala u prostorijama centra. Međutim ,van tog perioda kada je smanjena aktivnost Centra ,praksa je bila da ronici mogu tu opremu nositi kući jer нико то nije sprečavao ,niti se protivio tome,a to je bilo u nadležnosti rukovodioca odjeljenja.Nije nošena kući kompletna oprema,već roničačko odjelo, kompjuter, regulator, čarape, rukavice,maska,torba i sli.,a nije se nosio dio opreme kao što su ronilačke boce, tegovi, kompresori i slično. Konkretno, oprema koja se optužbom stavlja na teret okriviljenom se mogla nositi kući u naznačenom periodu i na način kako je to naprijed opisao,a sve prema uputstvima rukovodilaca odjeljenja i odlukama istih. Istakao je da nakon što se pismeni poziv vratio neuručen , nikog od zaposlenih iz Centra nije zaduživao da okriviljenog D.V.a ponovo poziva da vrati opremu . Objasnio je da u Centru ne postoji pravilnik o održavanju i skladištenju opreme ,već postupaju po međunarodnim standardima "IDSA" i upustvima koja postoje u deklaraciji opreme. Ne može se izjasniti o tome u kakvom stanju je bila oprema koju je zadužio D.V.. Prije ovog problema sa okriviljenim ,ne sjeća se da su imali slučaj nevraćanja opreme od zaposlenog kojem je prestao rad,a nakon toga se sjeća jednog slučaja i tom prilikom su zaposlenom uz otkaz dostavili i poziv da vrati opremu, a to upravo poučeni problemom koji su imali sa okriviljenim. Negirao je da se oprema Ronilačkog centra koristila u privatne svrhe drugih lica,pa ni u firmi njegovog sina. Poznato mu je da je okriviljeni nekim dopisom upoznavao Ministarstvo o navodnim zloupotrebljama u Centru , nakon čega su u Centru imali u više navrata inspekcijske kontrole ,ali nisu utvrđene nikakve nepravilnosti. Negirao je da je krivičnu prijavu protiv okriviljenog podnio motovisan time što se okriviljeni sa novom firmom bavi istom djelatnošću kao i Centar i da im je konkurentska firma. Osim što je R.V. zaposlen u Centru ,nikakve druge poslovne odnose sa njim nema, niti su suvlasnici neke zajedničke imovine.Jedino je tačno da na Tari imau susjedne parcele i zajednički put do tih parcela.

Svjedok R.V. saslušan u postupku izviđaja u tužilaštvu je izjavio da ostaje u svemu kod krivične prijave i priloga podnijete protiv D.V.,te da ispravlja grešku u toj prijavi tako što umjesto naznačenog člana 154,unosi čl.243 st.2 KZ CG.Dalje je naveo da je tužilaštvu dostavio i dokaz o vrijednosti opreme u iznosu od 5.445 eura, a koju je zadužio okriviljeni D.V.. Inače radi se o knjigovodstvenom stanju,cijenama opreme u vrijeme njene nabavke.Dalje je naveo da do dana njegovog saslušanja u tužilaštvu oprema nije vraćena,iako je to bila obaveza okriviljenog,na koju obavezu su okriviljenog upozoravali pismeno.Dodao je da je u međuvremenu D.V. otvorio internet sajt svoje firme "B.B.M.",te da se na tom sajtu jasno vidi da D.V. koristi upravo opremu koju oni potražuju,pa je dokaz o tome priložio u spisima predmeta.Istakao je da okriviljeni uopšte nije smio da predmetnu opremu iznese iz kruga i prostorija Ronilačkog centra jer se oprema uvijek tu nalazi,a kada se treba ići na teren,ide se kolektivno i organizovano.Naglasio je da oni iz Regionalnog centra ne znaju kada je okriviljeni iznio predmetnu opremu iz centra.Činjenica da je okriviljeni bio na bolovanju i da mu je poštom uručen otkaz sa posla,ne mjenja njegovu obavezu da se razduži sa opremom.Istakao je da ne može da komentariše spremnost okriviljenog da vrati opremu s obzirom na protek vremena i činjenicu da je oprema korišćena pa se ne zna u kakvom je sada stanju.

Na glavnom pretresu svjedok R.V. je dodao da mu nije poznato da li se zadužena oprema čuva u prostorijama ronilačkog centra ili je zaposleni mogu nositi svojoj kući,a prema dokumentaciji firme video je šta je to konkretno zadužio okriviljeni.Poznato mu je da su nadležni iz firme okriviljenom poslali pismeni poziv da vrati predmetnu opremu i to nakon što je dobio otkaz ugovora o radu,a takođe mu je poznato da se to pismeno vratio neuručeno sa naznakom poštara da je primalac obavješten o pismenu ,ali da isto nije podigao u pošti.Nije mu poznato da je bilo ko iz firme oštećene na drugi način telefonom ili usmeno pozivao da vrati opremu.Takođe mu nije poznato ni to da li se okriviljeni interesovao na neki način u vezi vraćanja ove opreme,u smislu da je on nekog pozivao i raspitivao se kako da je vrati.Nije mu poznato ni

nakon pokretanja krivičnog postupka ,da li je okriviljeni nudio da vrati predmetnu opremu. Upoznat sa razlikama u izjavi koju je dao u tužilaštvu i na glavnom pretresu u odnosu na okolnost da li je praksa da se iznosi oprema iz firme,te pozvan da objasni razliku u iskazima i izjavi koja mu je izjava tačna,istakao je da je prvu izjavu u tužilaštvu dao kao predstavnik oštećene firme i to što je tom prilikom izjavio da okriviljeni uopšte nije smio iznijeti opremu iz firme,to je stav firme i to proizilazi iz dokumentacije firme,a to što je na glavnom pretresu rekao da mu nije poznata praksa firme,to je njegovo mišljenje. Objasnio je da je zaposlen u Regionalnom centru od 01.aprila 2013 godine, na radnom mjestu rukovodioca službe za opšte pravne poslove,a nije u tom opisu posla da vodim računa o ronilačkoj opremi. Koliko se sjeća, okriviljeni je dobio otkaz ugovora o radu krajem februara 2014 godine,a nakon toga negdje u mjesecu aprilu iste godine upućen mu je pismeni poziv da vrati opremu. Nije mu poznato da je u sličnoj situaciji za nekog drugog radnika uz rješenje o otkazu poslan i poziv za vraćanje opreme. Nakon što je dobio otkaz ugovora o radu,okriviljeni ga je pozvao na fixni telefon pa su razgovarali u vezi zakupa nekog plažnog bara.Tom prilikom je okriviljenom rekao da o tome ne zna ništa i ni o čemu drugom nisu razgovarali ,niti je okriviljeni pominjao predmetnu opremu. Takođe ni on ovom prilikom okriviljenom nije pominjao ništa u vezi vraćanja predmetne opreme ,jer to nije u okviru njegovog posla kao pravnika. Nije mu poznato da u Regionalnom centru postoji neki pravilnik o režimu,čuvanja, korišćenja i izdavanja ronilačke opreme.Ne može se sada izjasniti da li je u kritičnom periodu postojalo radno mjesto ronilac za održavanje ronilačke opreme jer ne može napamet znati sve propise firme.Dodao je da se vodi parnica pred Osnovnim sudom u Herceg Novom između okriviljenog i Ronilačkog centra ,a misli da okriviljeni u tom postupku nije predlagao da će vratiti opremu,stim što to govori po sjećanju. Poznato mu je da se okriviljeni obraćao Ministru u vezi poslovanja Ronilačkog centra,pri čemu u tom dopisu okriviljene njega (R.V.)nije teretio za bilo što.Naglasio je da nije u bilo kakvim poslovnim vezama sa direktorom Ronilačkog centra M.V.om.Takođe nikakvu zajedničku imovinu nema sa M.V.em ,a jedino koriste zajednički put do svojih parcela.

Iz rješenja otkaza ugovora o radu od 27.02.2014 godine proizilazi da je JU Regionalni centar za obuku ronilaca Bijela dana 28.02.2014 godine zaposlenom D.V. otkazao ugovor o radu zbog nepoštovanja radnih obaveza,i ponašanja koja predstavljaju razlog da ne može nastaviti rad kod poslodavca.Rješenje je potpisano od strane direktora Veselina M.V.,a isto sadrži i pouku o pravnom lijeku-da radnik može pokrenuti spor pred naldženim sudom u roku od 15 dana.

Iz reversa lične ronilačke opreme potписанog od strane D.V.a proizilazi da je D.V. zadužio sljedeću opremu:jedno odjelo "Mares" polusuvu, jedno odijelo Bare 7mm polusuvu,jedno pododijelo Bare 100g,jedan regulator Apex sa konzolom XTX,jedno suvo odjelo bare sa kapuljačom i džepom Trilam HD tech,jedno pododijelo Bare T 100 polarwear extreme, jedno pododijelo CS150 polartec dv,jedan regulator Apes XTX50, jedna digitalna Konzola za regulator Uwatec 2/1 sa tri instrumenta,jedne čarape 6,5mm za suvo odjelo,jedan ronilački kompjuter VR3-C4,jedan lap-top HP630PC,jedne čizme Miltec, vrijednosti 887,80 eura,

Iz zahtjeva Ronilačkog centra upućenog okriviljenom za razduženje opreme proizlazi da je navedenih centar dana 25.04.2014 godine uputio ovaj zahtjev na ime D.V. sa pozivom da predmetnu opremu razduži do 05.05.2014 godine.Zahtjev je potpisao rukovodilac odjeljenja protivminskih ronilaca V.Ž..

Iz kopije poštanske pošiljke od 28.04.2014 godine proizilazi da pismeno-navedeni zahtjev za razduženje opreme nije uručen primaocu D.V.,sa naznakom dostavljača da je ostavljen izvještaj o pismenu,ali da primalac isto nije tražio u pošti.

Iz dopisa D.V. upućenog Ministru unutrašnjih poslova od 17.10.2013 godine,dopisa okriviljenog upućenog direktoru Ronilačkog centra od 16.08.2013 godine i dopisa od 28.01.2014 godine upućenog Predsjedniku upravnog odbora centra proizilazi da je Veselin D.V. u kritičnom periodu rukovodiće navedenih organa obavještavao o navodnim zloupotrebljama koje se po njegovom mišljenju vrše u Regionalnom ronilačkom centru.

Iz pismenog zahtjeva D.V. za primopredaju ronilačke opreme upućenog Regionalnom centru Bijela od 16.11.2015 godine, proizilazi da D.V. poziva nadležne u navedenoj ustanovi da izvrše primopredaju predmetne opreme, uz jedini zahtjev da primopredaju zapisnički konstatuju.

Iz pismenog nalaza i mišljenja vještaka ekonomski struke R.D. od 11.12.2014 godine proizilazi da je vještak vještacično vrijednost predmetne ronilačke opreme i to na osnovu dokumentacije u spisima predmeta-reversa zadužene opreme, utvrđivanjem cijena takve opreme u ovlašćenim prodavnicama u maloprodaji, te uzimajući u obzir uporednu metodologiju i stope amortizacije koje koristi Vojska Crne Gore, obzirom da ista koristi identičnu opremu. Te procjene vrijednosti se zasnivaju na metodologiji koja uzima u obzir predviđeni lik upotrebe ronilačke opreme, period upotrebe, nabavnu cijenu, otpisanu vrijednost i drugo. Vještak je naznačio da je prilikom procjene vrijednosti opreme imao u vidu fakture firmi: "Red tech" Doo iz Hrvatske, "Reef" iz Slovenije, "Aquatica", "Kontakt" obje iz Italije, "Jugodata" Doo iz Podgorice i "Coradon" DOO iz Budve. Vještak je naznačio da je utvrdio i nabavne cijene i cijene korišćene opreme u vrijeme izvršenja djela i to svakog pojedinačnog dijela opreme, pa je tako utvrdio sljedeće vrijednosti: 1.) odjelo "Mares" polusovo ima nabavnu cijenu 225 eura, vijek trajanja mu je 5 godina, a nabavljen je u 2011 godini, dok mu je sadašnja vrijednost 90 eura. 2.) odjelo "Bare" 7 mm polusovo ima nabavnu cijenu 225 eura, 5 godina mu je vijek trajanja a nabavljen je u 2011 godini, dok mu je sadašnja vrijednost 90 eura. 3) pododijelo "Bare" 100 grama je nabavljen 2008 godine po nabavnoj cijeni od 130 eura, vijek trajanja mu je 5 godina, a sadašnja vrijednost mu je 26 eura. 4) regulator "Apex" sa konzolom XTX je kupljen u 2010 godini po nabavnoj cijeni od 310 eura, pa mu je sadašnja vrijednost 186 eura. 5) odjelo suvo "Bare" sa kapuljačom i džepom-trilam hd tcx je kupljeno 2008 godine po nabavnoj cijeni od 783 eura, vijek trajanja mu je 5 godina, a sadašnja vrijednost mu je 78,30 eura. 6) Pododijelo "Bare T 100" Polarwear Extreme je kupljeno 2008 godine po nabavnoj cijeni od 130 eura, vijek trajanja mu je 5 godina, a sadašnja vrijednost mu je 13 eura. 7) Pododijelo "CS 150" "Polartec dv" je kupljeno po nabavnoj cijeni od 160 eura, vijek trajanja mu je 5 godina, a sadašnja vrijednost mu je 26 eura. 8) Regulator "Apex XT X 50" je kupljen 2010 godine po nabavnoj cijeni od 310 eura, vijek trajanja mu je 10 godina, a sadašnja vrijednost mu je 186 eura. 9) Digitalna konzola za regulator "Uwatec 2/1" sa tri instrumenta je kupljena 2010 godine po nabavnoj cijeni od 251 euro, vijek trajanja mu je 5 godina, a sadašnja vrijednost 50,20 eura. 10) Čarape 6,5 mm za suvo odjelo su kupljene u 2011 godini po nabavnoj cijeni od 46,43 eura, vijek trajanja im je 5 godina, a sadašnja cijena 18,60 eura. 11) Ronilački kompjuter "Vr 3-c 4" je kupljen 2004 godine po nabavnoj cijeni od 1.202 eura, vijek trajanja mu je 5 godina, a sadašnja vrijednost mu je 120,20 eura. 12) Lap top "HP 630 PC" je kupljen 2011 godine po nabavnoj cijeni od 450 eura, vijek trajanja mu je 5 godina, a sadašnja vrijednost mu je 90 eura. 13) Čizme "Miltec" čija je nabavna cijena 35 eura, vijek trajanja 5 godina, a sadašnja vrijednost 3,50 eura. Vještak je objasnio da su cijene regulatora i konzole u fakturama Doo "Red tech" bile iskazane u američkim dolarima, zbog čega je predhodno izvršio konverziju cijena u eure. Osim toga vještak je naglasio da polusovo odjelo marke "Mares" koje je navedeno pod rednim brojem 1. je vraćeno oštećenom pa ga u zbirnom iznosu treba izostaviti iz ukupne vrijednosti predmetne robe. Vještak je konačno mišljenja da je ukupna vrijednost predmetne ronilačke opreme u februaru 2014 godine iznosila 887,80 eura, u koji iznos ne ulazi vrijednost polusuvog odijela "Mares". Na glavnom pretresu je vještak dodao da nije vršio neposredni uvid u predmetnu opremu, pa je vještacično pod pretpostavkom da je ista funkcionalna, a na osnovu spiska-reversa zadužene opreme, faktura izdatih prilikom kupovine te opreme, te utvrđivanjem nabavnih cijena nove takve opreme, a pri tom primjenjujući amortizacione stope koje primjenjuju državni organi za takvu vrstu opreme sve za period 2014 godine.

Sud je prihvatio nalaz i mišljenje vještaka ekonomski struke R.D. jer je stručan i argumentovan, dat prema pravilima struke od strane kompetentnog vještaka. Ovaj dokaz je od značaja jer je istim utvrđena vrijednost predmetne opreme, u vrijeme označeno kao vrijeme izvršenja djela.

Sud je odbio predlog branioca okrivljenog da se pročitaju dopis JU Regionalni centar Bijela upućen Ministru MUP-a od 11.06.2014 godine kao i pismeno reagovanje korporativne komunikacije "Prisma" na novinski članak u vezi poslovanja JU Regionalni centar,a radi utvrđivanja motiva oštećene ustanove za pokretanje i vođenje ovog krivičnog postupka. Ovo iz razloga što motiv oštećenog za podnošenje krivične prijave i pokretanje krivičnog postupka nije od značaja za postojanje upitnog krivičnog djela i krivice okrivljenog.

Na osnovu odbrane okrivljenog D.V.,iskaza svjedoka M.V., V.Ž.,nalaza i mišljenja vještaka ekonomsko struke R.D.,te pismenih dokaza- reversa lične ronilačke opreme, pismenog zahtjeva za razduženje opreme ,kopije poštanske pošiljke od 28.04.2014 godine, dopisa D.V. upućenog Ministru unutrašnjih poslova ,sud je nesumnjivo utvrdio sljedeće činjenično stanje:

Okrivljeni D.V. je bio zaposlen kao protivminski ronilac u JU R.C.Z.P.R.B., te je kao i ostali zaposleni od poslodavca zadužio predmetnu ronilačku opremu ,čija je ukupna vrijednost u februaru 2014 godine iznosila 887,80 eura ,a što je cijena korišćene opreme,stare 5 godina.Predmetnu ronilačku opremu je okrivljeni nosio sa sobom i držao kući u vrijeme smanjene aktivnosti Centra u periodu od septembra do maja,a što je bila praksa kod svih zaposlenih. Okrivljeni je u januaru 2014 godine pismenim dopisom obavijestio Ministra unutrašnjih poslova o navodnim nezakonitostima u radu Regionalnog cetntra,nakon čega su u centru izvršene inspekcijske provjere,ali nisu utvrđene nepravilnosti. JU Regionalni ronilački centar,odnosno direktor istog M.V. je donio rješenje o prestanku radnog odnosa okrivljenom od 28.02.2014 godine,a isto rješenje je okrivljeni primio poštom i zatim nezadovoljan odlukom,pokrenuo parnični postupak pred sudom, koji je u toku. Nakon toga,iz Centra je okrivljenom na adresu prebivališta upućen pismeni poziv da vrati predmetnu opremu dana 25.04.2014 godine,koji je potpisao V.Ž.,a to se pismeno vratilo pošiljaocu neuručeno,sa naznakom dostavljača da je ostavljen izvještaj navratima i da primalac nije tražio pismeno. Okrivljeni je nakon otkaza sa posla u lošim odnosima sa direktorom i zaposlenima u Regionalnom centru,zbog čega nisu bili u komunikaciji od tada. U kritičnom periodu,okrivljeni je nakon otkaza,u telefonskom razgovoru sa R.V.om pravnikom u ronilačkom centru istom saopštio da želi da vrati opremu,koji mu na to nije odgovorio,a pored toga su razgovarali i o zakupu nekog plažnog bara. Nakon toga,pošto je pokrenut krivični postupak,okrivljeni je i prilikom prvog saslušanja u tužilaštvu izrazio spremnost da odmah vrati opremu , a što je ponovio i na glavnem pretresu u sudu,tražeći da se o tome sačini odgovarajući zapisnik da ne bi kasnije imao problema u vezi toga što je vraćeno od opreme. U odnosu na to, predstavnik oštećenog svjedok R.V. je nakon pokrenutog krivičnog postupka u tužilaštvu izjavio da ne može da komentariše spremnost okrivljenog da vrati opremu u smislu da li bi je oštećeni primio,jer je veliki protek vremena i oprema je korišćena,a zatim predstavnik oštećenog ni na glavnem pretresu nije pristao da preuzme opremu iz istog razloga,već su postavili imovinskopravni zahtjev u iznosu od 5.445 eura,što je vrijednost nove opreme. Inače ,okrivljeni je u 2012 godini osnovao privatnu firmu „B.B.M.“, koja se takođe bavi ronilačkim poslovima,a u julu 2014 godine na internet sajtu firme okrivljenog "B.B.M." postavljene su fotografije okrivljenog obućenog u ronilačko odijelo.

Međutim,iz razloga kako slijedi,sud nalazi da nije dokazano da je okrivljeni D.V. izvršio krivično djelo koje mu je stavljen na teret, kako je to naznačeno u preciziranom optužnom predlogu.

Ovaj zaključak suda proizilazi iz stanja da okrivljeni ne priznaje izvršenje krivičnog djela,a da je njegova odbrana u odnosu na odlučne okolnosti u skladu sa izvedenim dokazima- reversu lične ronilačke opreme, pismenom zahtjevu za razduženje opreme ,kopijom poštanske pošiljke od 28.04.2014 godine, dopisom D.V. upućenog Ministru unutrašnjih poslova i iskazima svjedoka M.V. i V.Ž..

Naime, sud je prihvatio iskaze svjedoka M.V. i V.Ž. jer su u odnosu na odlučne okolnosti međusobno saglasni,a u skladu su i sa provedenim pismenim dokazima. Iskazi ovih svjedoka su od značaja za provjeru odbrane okrivljenog,pa se istim potvrđuje odbrana okrivljenog da je oprema nakon otkaza ostala kod njega kući iz razloga jer je u Ronilačkom centru bila praksa da u periodu smanjene aktivnosti Centra od septembra do maja,ronioci mogli ronilačku opremu nositi sa sobom kući,te da je okrivljeni dobio otkaz sa posla koji mu je uručen pismenim putem u tom periodu,da su mu nakon toga iz Centra poslali pismeni zahtjev za vraćanje opreme ali da mu isti nije uručen,da okrivljeni nakon dobijanja otkaza nije bio u dobrim odnosima sa direktorom i zaposlenima u Centru,da nakon otkaza nisu imali komunikaciju. Za sagledavanje cjelokupne krivičnopravne stvari je od značaja i tvrdnja svjedoka M.V. da je tražio pokretanje krivičnog postupka protiv okrivljenog jer je to po njegovom mišljenju bio jedini način da se vrati predmetna oprema,kao i njegova izjava da mu nije poznato da je okrivljeni u sudskim postupcima iskazivao spremnost da opremu vrati.Ovo posebno ako se ima u vidu iskaz svjedoka R.V. koji je nakon podnošenja krivične prijave ,u svojstvu predstavnika oštećenog u tužilaštvu izjavio da ne može da komentariše spremnost okrivljenog da vrati opremu. Stoji da su navedeni svjedoci izjavili i da je okrivljeni u kritičnom periodu koristio predmetno ronilačko odijelo u privatne svrhe,ali ni takva tvrdnja svjedoka ne opovrgava odbranu okrivljenog (koji to negira),obzirom da je to samo subjektivni utisak navedenih svjedoka,koji utisak su stekli pregledom fotografija okrivljenog na internetu(site). Pri tom, navedeni svjedoci su potvrdili da nisu u potpunosti sigurni da je na fotografijama njihovo ronilačko odijelo,jer nema nikakve oznake na njemu,a može se kupiti u slobodnoj prodaji. Osim toga,u takvoj situaciji nije logično da okrivljeni javno objavi fotografije na kojima se vidi da koristi predmetnu opremu,a koju je navodno prisvojio.

Na drugoj strani sud nije prihvatio iskaz svjedoka R.V. jer je neuvjerljiv ,nelogičan, kontradiktoran i nedosljedan jer je u odnosu na odlučne okolnosti svoj iskaz mijenjao tokom postupka, a pored toga suprotan je i iskazima svjedoka-V. i M.V..

Naime,svjedok R.V. je u prvom iskazu datom u tužilaštvu (kojom prilikom je na zapisniku naznačeno da se saslušava u svojstvu svjedoka) prvenstveno izjavio da ostaje kod podnijete krivične prijave ,te da samo ispravlja pravnu kvalifikaciju krivičnog djela navedenog u prijavi označavajući ga u čl.243.stav 2 KZCG. Iz navedenog proizilazi njegova zainteresovanost za ishod postupka,čime se objektivnost njegovog iskaza dovodi u sumnju. Dalje svjedok R.V. decidno tvrdi da okrivljeni opremu nije vratio ,te da su na tu obavezu okrivljenog i pismeno upozoravali i da se na fotografijama jasno vidi da okrivljeni koristi njihovu opremu. Međutim, u odnosu na ove tvrdnje,njegove kolege svjedoci Vukićević i direktor M.V. su istakli da pismeni zahtjev za vraćanje opreme nije uručen okrivljenom,te da nisu potpuno sigurni da se na fotografijama okrivljenog nalazi njihova oprema,jer nema oznake i može se kupiti u slobodnoj prodaji. Dalje svjedok R.V. decidno tvrdi da okrivljeni predmetnu opremu nije smio da iznese iz kruga Regionalnog centra jer se oprema uvijek drži u Centru,te da oni ne znaju kada je okrivljeni opremu iznio iz Centra. Međutim,u odnosu na ovu tvrdnju,svjedoci Vukićević i M.V. su objasnili da je praksa u Centru da u periodu smanjene aktivnosti od septembra do maja , ronioci opremu mogu nositi kući sa sobom (radi održavanja opreme,lakšeg organizovanja u izvršenju zadataka na različitim lokacijama). Stim u vezi, indikativna je izjava svjedoka R.V. da ne može da komentariše spremnost okrivljenog da vrati opremu u smislu da li bi je oštećeni primio, jer je veliki protek vremena ,a oprema je korišćena.

Osim navedenih nelogičnosti,svjedok R.V. je na glavnom pretresu izmjenio iskaz navodeći da mu nije poznato da li se ronilačka oprema čuva u prostorijama ronilačkog centra ili je zaposleni mogu nositi kući,te da se pismeni poziv za vraćanje opreme vratio neuručen okrivljenom ,da mu poznato ni nakon pokretanja krivičnog postupka ,da li je okrivljeni nudio da vrati predmetnu opremu. Nakon što je upoznat sa razlikama u svojim iskazima ,objasnio je da je prvu izjavu u tužilaštvu dao kao predstavnik oštećene firme ,pa tvrdnja da okrivljeni uopšte nije smio iznijeti opremu iz firme,predstavlja stav firme,a to što je na

glavnom pretresu rekao da mu nije poznata praksa firme,to je njegovo lično mišljenje. Neprihvatljivo je navedeno objašnjenje svjedoka jer isto nema utemeljenje u provedenim dokazima,jer i kolege ovog svjedoka Vukićević i direktor M.V. su objasnili da je praksa firme (a samim tim i stav firme) bila da ronioci opremu mogu nositi kući. Pri tom,nije od značaja okolnost da li je u fazi izviđaja , svjedok R.V. bio i ovlašćeni predstavnik oštećenog ,jer je očigledno u toj fazi postupka u tužilaštvu saslušan u svojstvu svjedoka,pa je bio dužan da svjedoči o svojim saznanjima u vezi predmetnog događaja,a ne da iznosi navodne „stavove“ firme,a koje inače ne potvrđuju ni direktor i rukovilac odjeljenja -M.V. i Vukićević. U kontekstu navedenog indikativna je izjava svjedoka R.V. da mu nije poznato da li je okriviljeni nakon pokretanja krivičnog postupka ,nudio da vrati predmetnu opremu,obzirom da je u prvom iskazu u tužilaštvu naveo da ne može da komentariše spremnost okriviljenog da vrati opremu.

Stoga,kako je iskaz svjedoka R.V. neprihvatljiv zbog naznačenih kontradiktornosti i neuvjerljivosti,to je sud primjenom procesnog pravila „in dubio pro reo“ iz čl. 3 st. 3 ZKP utvrdio odlučnu okolnost-da je okriviljeni u kritičnom periodu nakon dobijanja otkaza sa posla,a prije pokretanja krivičnog postupka,u telefonskom razgovoru sa pravnikom u ronilačkom centru R.V.om,istom nudio vraćanje predmetne opreme.

Naime,okriviljeni je decidan u svojoj odbrani,pa i u tvrdnji da je u telefonskom razgovoru R.V.u saopštio da želi da vrati ovu opremu ,te tražio od istog da da to zapisnički konstatuju,a tom prilikom su razgovarali i o uzimanju u zakup nekog plažnog bara. Nasuprot tome,svjedok R.V. negira da mu je okriviljeni tom prilikom uopšte pominjao i nudio vraćanje opreme,ali potvrđuje da su nakon otkaza telefonom razgovarali u vezi zakupa plažnog bara. Osim toga,svjedok R.V. takođe kontradiktorno ističe prvo u iskazu u tužilaštvu da spremnost okriviljenog da vrati opremu ne može da komentariše,a zatim na glavnom pretresu ističe da mu nije poznato da je okriviljeni u sudskim postupcima nudio vraćanje opreme. Kod prednjeg,a imajuću u vidu i da iskaz svjedoka R.V. nije prihvaćen iz naprijed naznačenih razloga, sud je primjenom navedenog procesnog pravila iz čl. 3 st. 3 ZKP-u utvrdio da je nakon otkaza,okriviljeni u razgovoru sa R.V.e istom nudio vraćanje opredmetne opreme, jer se suprotno nije moglo sa izvjesnošću utvrditi,odnosno sud provedenim dokazima nije mogao otkloniti sumnju u postojanje te činjenice. Naime,shodno ovom načelu ,sud sve činjenice koje idu na teret optuženom, mora sa izvjesnošću utvrditi ,a nasuprot tome, kada su u pitanju činjenice koje idu u prilog optuženom, a pojavi se sumnja da bi mogle postojati, sud ukoliko dokazima ne uspije sumnju o postojanju ovakvih činjenica sa izvjesnošću otkloniti, dužan je pri donošenju odluke uzeti kao da takve činjenice postoje.

Stim u vezi,za istaći je da je ovaj sud na naprijed predstavljeni način, postupio po nalogu drugostepenog suda iz ukidnog rješenja i određeno iznio iz kojih razloga nije prihvaćen iskaz svjedoka R.V., te iz kojih razloga je prihvaćena tvrdnja okriviljenog da je tom svjedoku u telefonskom razgovoru nudio vraćanje opreme- shodno naznačenom procesnom pravilu iz čl.3.stav 3 ZKP-a.

Obrana okriviljenog da od oštećenog nikada nije dobio pismeni zahtjeva za razduženje opreme je potvrđena i pismenim dokazom- poštanskom pošiljkom od 28.04.2014 godine u kojoj je naznačeno da pismeno nije uručeno,te da je na vratima ostavljen izvještaj,ali da primalac isti nije tražio. Takođe,odbrana okriviljenog da je u kritičnom periodu bio u lošim odnosima sa direktorom i zaposlenima potvrđuje se i p ismenim dokazom- dopisom koji je okriviljeni u januaru 2014 godine uputio Ministru unutrašnjih poslova u kojem ga obaveštava o navodnim zloupotrebama u Centru.

Dakle,nasuprot tvrdnji optužbe, odbrana okriviljenog da predmetnu opremu nije prisvojio, niti mu je bilo u interesu bilo da istu zadržava kod sebe, je logična i nije obezvrijedena izvedenim dokazima ,jer je okriviljeni u kritičnom periodu nakon otkaza svjedoku R.V.u u telefonskom razgovoru nudio vraćanje opreme, uz zapisničko konstatovanje, a zatim je odmah po pokretanju krivičnog postupka isto ponovio u tužilaštvu prilikom sasušanja,kao i na glavnom pretresu u sudu,pri čemu predstavnici oštećenog nisu bili

zainteresovani za prijem opreme,već su postavili imovinskopravni zahtjev u iznosu od 5,445 eura ,što je vrijednost nove opreme.

Kod krivičnog djela pronevjera iz čl.420.stav 1. KZCG radnja izvršenja se sastoji u prisvajanju stvari koja je izvršiocu povjerena u službi ili na radu u državnom organu, ustanovi,privrednom društvu ili drugom subjektu,stim što je potrebno da je prisvajanje izvršeno u namjeri da se sebi ili drugom pribavi protivpravna imovinska korist .

U konkretnom slučaju okrivljenom se stavlja na teret da je u februaru 2014 godine prisvojio predmetnu ronilačku opremu, koja mu je bila povjerena na radu kao protivminskom roniocu JU "Regionalni centar za podvodno razminiranje " na način što nakon prestanka radnog odnosa dana 28.02.2014 godine ove predmete nije vratio oštećenom,na koji način je za sebe pribavio protivpravnu imovinsku korist u iznosu od 887,80 eura.

Međutim, izedenim dokazima nije dokazano da je okrivljeni *prisvojio* predmetnu opremu ,niti da je time *pribavio* protivpravnu imovinsku korist,niti uopšte da je preduzeo radnje u tom cilju. Pri tom,utvrđeno je da je okrivljeni i prije pokretanja postupka nudio vraćanje opreme u razgovoru sa svjedokom R.V.em (pravnikom u Centru),a zatim nakon pokretanja krivičnog postupka u tužilaštvu i na glavnom pretresu,a predstavnici oštećenog odbili prijem iste i postavili imovinskopravni zahtjev u iznosu od 5,445 eura . U takvoj situaciji ,činjenična tvrdnja optužbe da je okrivljeni nevraćanjem opreme istu prisvojio i pribavio protivpravnu imovinsku korist u iznosu vrijednosti te opreme,nema utemeljenje u provedenim dokazima.

Konačno,nakon svestrane ocjene dokaza utvrđeno je da samo činjenica da okrivljeni nakon otkaza sa posla nije odmah vratio ronilačku opremu koja se tada nalazila kod njega, pruža osnov za sumnju da je okrivljeni izvršio krivično djelo u pitanju. Međutim,ta činjenica sama za sebe nema značaj koji joj se potencira optužbom ,jer se istom ne dokazuje istovremeno da je okrivljeni na taj način prisvojio opremu i pribavio protivpravnu imovinsku korist. Naime,takva namjera i umišljaj izvršioča djela se moraju dokazati nesumnjivo,pa kako takva namjera i umišljaj okrivljenog nisu potvrđeni provedenim dokazima,to su naznačene činjenične tvrdnje optužbe ostale nedokazane.

Sa naznačenih razloga i prihvatanjem dokaza ,te njihovom ocjenom ,kako je prethodno naznačeno,kao i odbrane okrivljenog,sud je zaključio da činjenične tvrdnje optužbe nemaju valjano utemeljenje u izvedenim dokazima,odnosno da nije dokazano da je okrivljeni izvršio krivično djelo za koje je optužen,pa ga je uslijed nedostatka dokaza oslobođio optužbe na osnovu čl.373.tačka 2.ZKP-a.

Odluka o imovinskopravnom zahtjevu se zasniva na čl.239.stav 3 ZKP-a pa je oštećeni JU R.C.Z.P.R.B. upućen na parnični postupak radi ostvarivanja imovinskopravnog zahtjeva obzirom da je donijeta oslobođajuća presuda. Pri tom,za istaći je da je nesumnjivo utvrđeno da je predmetna oprema vlasništvo oštećenog,a nalazi se kod okrivljenog,te da je ista i u toku postupka mogla biti vraćena oštećenom,ali kako se imovinskopravni zahtjev oštećenog nije odnosio na povraćaj stvari,već na isplatu njene vrijednosti, to sud nije mogao mimo zahtjeva oštećenog naložiti predaju stvari.

Odluka o troškovima zasniva se na čl.230.stav 1.ZKP-a, pa kako je donijeta oslobođajuća presuda to je odlučeno da troškovi postupka padaju na teret budžetskih sredstava suda.

OSNOVNI SUD U HERCEG NOVOM

Dana, 26.11.2015 .godine.

Zapisničar: SUDIJA:

Milović Tereza Leković Branislav

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba u roku
od 8 dana od dana prijema ,Višem sudu u Podgorici
putem ovog suda.

DNA:

ODT H.Novi

Punomoćniku oštećenog adv.Bulatović Branko

Okrivljenom

Braniocu okrivljenog adv.T.D.

U spise